

MEGOSZ Nagyrendezvény

Szentgál, 2005. szeptember 16.

Öröndetesen nagy érdeklődés mellett került sor a MEGOSZ 2005. évi Nagyrendezvényére. A több, mint 150 résztvevő a szentgáli kultúrház nagytermében gyűlt össze. A Nyugat-magyarországi Egyetem Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola és Kollégium diák vadászkürtösei *Bolla Balázs* erdőmérnök-tanár vezetésével nyitották meg a rendezvényt, majd *Luzsi József*, a MEGOSZ elnöke tartotta meg köszöntőjét:

„Tisztelt Vendégek, Hölgyeim és Uraim!

Üdvözlöm Önöket a MEGOSZ második országos nagyrendezvényén. Szövetségünk nevében köszönöm, hogy elfogadták meghívásunkat, s megtiszteltek bennünket jelenlétükkel.

Javasolom, legyen a mai nap mottója egy kortárs magyar írótól származó idézet:

„Az erő mindig az egységben van, sosem a kétségben!”

Szeretném, ha a mostani találkozóhoz hozzájárulna ahhoz, hogy együtt tudjunk gondolkodni, mégpedig oly módon, hogy a későbbiekben képesek legyünk megmutatni az egységben rejlő erőnket is. Ennek jegyében a MEGOSZ nevében köszöntöm:

– külföldi vendégeinket a CEPF képviseletében Bajorországból, Litvániából, Romániából és Szlovákiából érkezettek.

– Az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottsága, a Földművelésügyi és Vidékfej-

lesztési Minisztérium, az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság, az Állami Erdészeti Szolgálatok, az Állami Erdészeti Részvénytársaságok, az Erdészeti Oktatás és Tudományok és a helyi Polgármesteri Hivatal képviselőit.

– Az Érdekképviseleti Szervezetektől érkezettek.

– Az Országos Erdészeti Egyesületet.

– A FAGOSZ-t.

– Az Agrárkamarát.

– A MEGOSZ-tagokat és minden megjelentet.

Külön örömkünkre szolgál, hogy elfogadta meghívásunkat *dr. Magda Sándor* úr, a Magyar Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottságának elnöke.

Tavaly a 10 éves jubileumi rendezvényünkön ígéretet tettünk arra, hogy évente egy alkalommal a szakma és a magánerdő-gazdálkodás képviselői a MEGOSZ szervezésében találkoznak, hogy aktuális témákról véleményt cserélhessünk. Mielőtt azonban erre ténylegesen sor kerülne, kérem engedjék meg, hogy néhány bővített mondatban felvázoljam a MEGOSZ elmúlt évét.

– Szövetségünk jelenleg az integrált tulajdonosokkal együtt, mintegy 25 000 szervezett erdőtulajdonos érdekeit képviseli, és 200 000 ha magánerdőt jelenít meg.

– Tagjaink a Nemzeti Földalapkezelő Szervezetek közel 500 birtok-

hasznosítási bizottságában vannak jelen.

– Hosszú évek alatt kiépített kapcsolatainkat továbbfejlesztettük az FVM-mel, különösen annak Erdészeti Főosztályával, az Állami Erdészeti Szolgálattal, az erdészeti kutatás és oktatás intézményeivel.

– Az érdekképviselet hatékony ellátása érdekében hasonló jellegű szervezetekkel kiválóan működünk együtt. Így az Országos Erdészeti Egyesülettel, a FAGOSZ-szal és az Agrárkamarával több esetben léptünk fel sikeresen a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók érdekeinek védelmében.

– A magánerdő-gazdálkodásra kívántuk felhívni a figyelmet, a közelmúltban a fővárosban megrendezett Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállításon, és az ugyancsak nemrégiben Sopronban tartott WOODTECH szakmai kiállításon.

– A MEGOSZ rendezte meg a CEPF, az Európai Erdőtulajdonosok Szövetségének utóbbi közgyűlését Budapesten, ahol az Európai Unió erdőgazdálkodóinak több mint 50 %-át képviselő küldöttségek első számú vezetői ismerhették meg hazánk magánerdő-gazdálkodását. Az azóta is folyamatosan érkező visszajelzések alapján elmondhatom Önöknek, hogy jó hírünket vitték szét Európában.

– Az elmúlt időszakban is folyamatosan segítettük tagjainkat minden, a magánerdő-gazdálkodással kapcsolatos probléma megoldásában. Rendszeresen informáltunk mindenkit a MEGOSZ híradóban és honlapunkon keresztül. Irodáink a fővárosban és vidéken is fo-

lyamatosan működnek, és úgy tapasztaljuk, az erdőtulajdonosok, az erdőtelepítők megelégedésére.

– Túl vagyunk az európai uniós társfinanszírozással megvalósuló erdőtelepítések első évén. Ezalatt csaknem 10 000 harral nőtt hazánk erdőterülete. A tapasztalatok vegyesek. A finanszírozás jó, de túl bürokratikus, és sokszor gátja az egyébként gyorsan és jól elvégezhető munkának. Az erdőtelepítők azzal szembesülnek, hogy ezek egytől-egyig mind, mind EU-s előírások. De mivel mi is tagjai vagyunk az EU-nak, arra kell törekednünk, hogy a szükségtelen vagy rossz előírásokat megváltoztassák, vagy megszüntessék. Külföldi tapasztalatok ismeretében elmondhatom, senki nem tart, vagy tartat be pontosan olyan előírásokat, mint azt Magyarországon teszik. Egy magyar szerzőtől olvastam: „csak akkor ismerjük meg a helyes utat, ha elvétjük azt.” Le kellene fordítani az EU-ban leggyakrabban használt nyelvekre is ezt a tételmondatot. Nagyon visszatetsző, mikor egy erdőtelepítőt vagy magánerdészt 5-6 fő ellenőriz egyszerre egy erdőtelepítés kapcsán. Mindenki a saját szakterületének megfelelően, természetesen a legmodernebb technikával felszerelve. Sok telepítésen nem dolgoztak annyian egyszerre, mint ahányan néha ellenőriz. Csak ne emlékeztetne ez engem, kísértetiesen valamire...

– Persze tudom, ellenőrizni való pedig van. Hiszen korlátozásokkal szembesülünk mindenütt, mindannyian. S ha valamit, hát ezt főleg ellenőrizni kell. Tavaly például megjelent a Természetvédelmi Törvény végrehajtási utasítása, mely alapján az érintett erdőtulajdonosok előtt lehetőség nyílt a természetvédelmi korlátozások miatti hátrányok kompenzálására. De csak rendelkezéssel, törvényileg, a valóságban sajnos nem. Ezen nem is kellene nagyon csodálkoznunk, hisz Karinthy óta tudjuk: „másként agítál, aki fel akar jutni a villamosra, és homlokegyenest másként, aki már fönt csücsül.” Így aztán szövetségünknel még csak elutasítási határozatokat láttunk. Úgy tűnik, a különböző csűrész-csavarások alkalmazásával az erdőtulajdonosoknak és a gazdálkodóknak nem is fognak fizetni. Mivel a törvény szerint csak a tényleges kár téríthető, az erdőben viszont ilyen nincs, csak kiesett jövedelem és elmaradt haszon.

– Aztán itt van a NATURA 2000 program. Emlékszünk még rá, hogy milyen szépen indult. Aztán egyszer csak törvényileg, a tulajdonosok megkérdezése és indoklás nélkül, levédtek a területe-

ket. Ám a közcélú korlátozások kompenzálására csak 2007-ben születik jogszabály. Ha születik.... Netán ez lesz a NATURA 2007? Amire majd úgyszintén nem fizetnek az érintetteknek? A korlátozásokkal egyidejűleg jogokat is kellene biztosítani. Szerencsére nem vagyok jogalkotó, nem is szeretnék az lenni, esetleg csak néhány percig, amíg paragrafus-készítő társaimnak szétosztanék egy kis cetlit, a következő keleti bölcsességgel: „amit mással teszel, azt magadnak is át kell élned.”

– De maradjunk a valóságnál. Ha visszatekintünk az elmúlt évre megállapíthatjuk, nehéz év áll mögöttünk, és a jövő sem igazán biztató.

Ugyanazokról a gondokról beszélünk ma is, mint tavaly. Az erdészeti ágazat alulfinanszírozott, szinte minden irányból elvonásokkal szembesülünk, és ilyen gazdasági körülmények között kellene az Európai Unión belüli versenyképességünket megőrizni. No meg fejlődni úgy, hogy a hatósági előírásoknak megfeleljünk, és természetesen hozzájáruljunk az ország költségvetéséhez is.

– Okvetlenül meg kell említenem azt is, hogy az elmúlt években folyamatosan csökkentett vagy átcsoportosított támogatási formákat vissza kell állítani, azok mögé pénzeket kell rendelni, mivel az uniós erdőtelepítési rendszer beléptével az eddig nemzetileg finanszírozott, első kivételre biztosított források felszabadultak.

Erősen bízunk benne, hogy a jövőben a hatalomnak nem lesz célja az erdőtől, az erdőfenntartástól pénzeket elvonni. Gondoljuk ezt azért is, mivel az ekként visszafizetett, hangsúlyozom, visszafizetett támogatások közcélú támogatásként jelennek meg mindannyian. Azt pedig tudjuk mindannyian, hogy az erdőtelepítés és annak fenntartása közcélokot is szolgál.

Közérdekre hivatkozva folyamatosan csak korlátozások születnek. Ami még az emberek számára hízelgő is, hisz miattuk történik. De ugyanilyen érdekekre hivatkozva már igen nehezen nyílnak meg a finanszírozás csatornái. A jövőben közpénzekből, közérdekekre hivatkozva áldozni is kell. Továbbá azt is nagyon szeretnénk, hogy ha az uniós vidékfejlesztési pályázati lehetőségek a magánerdő-gazdálkodókhoz is eljuttanak.

Csak remélni tudjuk, a mezőgazdasági területek erdősítési programja tovább folytatódik, s azok a vállalkozók és erdőgazdálkodók, akik az elmúlt időszakban ezzel foglalkoztak, munkájukat tovább végezhetik.

Eddig sok embernek biztosított munkát a magánerdő-gazdálkodás, az erdőtelepítés. Az erdősítési program újabb munkahelyeket hozhat létre az országban önszerveződéssel, amihez az államnak semmilyen támogatást nem kell nyújtania. Feladatunk tehát van bőven. Arra, hogy ezek meg is valósuljanak a MEGOSZ tagsága és vezetősége reális lehetőséget lát, s ezen munkálkodik. Mindent meg fogunk tenni azért, hogy az ország erdősültsége tovább nőjön, hogy a magyar magánerdők ápoltak, gondozottak legyenek, ugyanakkor a tulajdonosok a belőlük élők boldogulását, és természetesen a közcélokot is szolgálják.

Ehhez kérjük minden erdőszerező állampolgár, minden, az erdőhöz kapcsolódó szervezet segítségét.

Hogy közös céljaink megvalósuljanak, kívánok mindenkinek munkájához sok sikert.

Remélem a hón áhított egység, közös céljaink elérését a mai rendezvényünk is szolgálja valamilyen mértékben. Eredményes tanácskozást kívánok mindannyiuknak, érezzék jól magukat.”

Az összegyűlteket ezt követően *Vécsey Ferenc*, Szentgál polgármestere és *dr. Magda Sándor*, a Magyar Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottságának elnöke, valamint az Európai Erdőtulajdonosok Szövetségének nevében *Algis Gaizutis*, a Litván Magánerdő-tulajdonosok Szövetségének elnöke köszöntötte. Ezt követően kerültek átadásra az ideai Rimler Pál-díjak.

A MEGOSZ elnöksége 2004-ben díjat alapított, amelyet évente egy alkalommal, adományoz a magánerdő-gazdálkodás fejlesztése terén kifejtett rendkívüli érdemek elismeréseként. A díjat Rimler Pálról neveztük el, aki a magánerdő-gazdaság korszerűsítésének nemcsak harcosa, de egyik legnagyobb eredményeket felmutató vezetője is volt. A MEGOSZ elnöksége az emlékéremet 2005. évben két személynek ítélte oda munkásságuk elismeréseként: posztumusz *dr. Csötönyi Józsefnek* és *Barátossy Gábornak*.

Dr. Csötönyi József 1931-ben erdészcsaládban született. Gyermekkorá nagy részét a Bánd község határában lévő menyekői erdészházban töltötte, ahol édesapja közalapítványi erdészként szolgált. Innen került a veszprémi piarista gimnáziumba, majd az erdőmérnöki főiskolára Sopronba. Főiskolai erdőmérnökként 1956-ban kezdett el dolgozni az egykori Balaton-felvidéki

Erdőgazdaság Márkói Erdészeténél szakelőadóként. Sikeresen foglalkozott az erdőtelepítések gepesítési feladataival és a

márkói kopárok erdőtelepítésével. Innen az erdőgazdaság központjába került, majd 1967-től a HM Erdészeti Főosztályát vezette. Ezt követően az ERDÉRT vállalatnál és a Fagazdasági Vállalatok Országos Központjában osztályvezetőként dolgozott. 1973-tól 15 esztendőn keresztül a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatalának volt főelőadója, ahol főként szociálpolitikai kérdésekkel - e témában védte meg műszaki doktori értekezését is – és a termelészövetkezeti erdőkkel foglalkozott. 1988-tól a Termelészövetkezetek Országos Tanácsának, majd a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetségének tanácsosaként továbbra is a szövetkezeti erdők - később magánerdők érdekében használta fel szakmai tapasztalatait. A magánerdő témakörével fáradhatatlanul foglalkozott, minden fórumot és minden lehetőséget kihasználta arra, hogy népszerűsítse, megismertesse a nagyközönséggel és a döntéshozók támogatását megnyerje a kialakuló magyar magánerdőgazdálkodás ügyének. Munkásságát számos díj, kitüntetés ismerte el, amelyek közül kiemelkedik a Veszprém megyéért érdemérem ezüst fokozata, a Bedő díj, a METESZ-díj, és a Szövetkezeti Emlékérem. Tagja volt a MEDOSZ Erdészeti Szakosztályának, az Országos Erdészeti Egyesület elnökségének, s tagja majd vezetője is az OEE Szociálpolitikai Bizottságának. Létrehozója és titkára volt az egykori TOT Erdészeti Választmányának és a MOSZ Erdészeti, Faipari és Vadgazdasági Választmányának, valamint főtanácsosa magának a MOSZ-nak. Megalapítója volt a Budapesti Erdők Baráti Körének. Szövetségünknek 1998-tól volt alelnöke és ebben a beosztásban is kamatoztatta rendkívüli munkabírárságát és aktivitását a magyar magánerdők szolgálatában.

Munkásságának elismeréseként ítélte oda a Rimler Pál emlékérmét a MEGOSZ elnöksége. A díjat dr. Csötönyi József özvegye vette át.

Barátossy Gábor 1946-ban született Budapesten. Általános és középiskoláit Miskolcon, Budán, majd Pesten járta és 1964-ben érettségizett a budapesti Eötvös

József gimnáziumban. Még ebben az évben felvették a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karának nappali tagozatára, ahol 1969-ben erdőmérnöki oklevelet szerzett. Ezután a Budavideki (később Telki) Állami Erdő- és Vadgazdaság Budakeszi Erdészetéhez került. Előbb erdőművelési, majd fahasz-

nálati műszaki vezetőként dolgozott. Itt részt vett az Érd-Sóskút-Támok fennsíkján egy nagyszabású kopárfásítás tervezésében és kivitelezésében. Ennek során a tervezett erdősítésből több mint 350 ha-t műszaki vezetőként kivitelezett is. 1974 augusztusától átkerült a Budapesti Állami Erdőrendezés Budapesti Erdőfelügyelőséghez erdőrendezési felügyelőnek. Az Erdőfelügyelőségen előbb megbízott erdőfelügyelőség-vezető, majd a 79-es átszervezés után a Budapesti Erdőfelügyelőség Gödöllői Osztályának vezetőjeként dolgozott 1980 októberéig, amikor a MÉM Erdészeti Hivatalának (jelenleg az FM Erdészeti Főosztálya) munkatársa lett, először mint főelőadó, később mint főmunkatárs. 1993 nyaratól pedig főosztályvezető-helyettesként a Magánerdő-gazdálkodási Osztály vezetőjeként látta el az Erdészeti Hivatal elnökhelyettesi teendőit. 1999-től pedig 2005-ig a Hivatal vezetőjeként működött. A Magánerdő-gazdálkodási Osztály vezetőjeként teljesített ki munkája a magánerdő-gazdálkodás fejlesztése érdekében. A megváltozott társadalmi-gazdasági körülmények között szinte a semmiből kellett megalkotni a magánerdő-gazdálkodás jogi és gazdasági feltételeit.

Először az osztály irányításával az alapvető jogszabályozási háttér megteremtése történt meg. Az erdőbirtokossági társulásokról szóló 1994. évi XLIX. törvény, majd az 1996. évi LIV. törvény végrehajtási rendeletével határozta meg a jogszabályi kereteket. A jogi keretfeltételekkel párhuzamosan a gazdasági feltételeket is folyamatosan javítani kellett. Ezt a célt szolgálták az évről évre megjelenő agrártámogatások rendjébe foglalt magánerdő-gazdálkodási támogatási lehetőségek. Az országosan beszükkült

támogatási keretek mellett ennek biztosítását évről évre csak kemény küzdelmek árán lehetett megteremteni. A magánerdő-gazdálkodás szakmai színvonalának emelését szolgálta a Hivatal által kiadott „Erdőgazdálkodók könyvtára” sorozat is. A Hivatalban vezetőként eltöltött 12 év alatt munkásságával folyamatosan és töretlenül segítette a magánerdő-gazdálkodás fejlesztését, előrevitelét, anyagi feltételének lehetőség szerinti javítását.

A fenti szakmai munkássága elismeréseként javasoltuk a Rimler Pál-emlékérem kitüntetésére

A rendezvény a „Merre tovább magánerdő?” című szakmai konferenciával folytatódott, amelynek levezető elnöki tisztét *dr. Fűbrer Ernő*, az Erdészeti Tudományos Intézet főigazgatója vállalta el. A konferencián a következő előadások hangzottak el:

– *Bodor Dezső Károly* igazgató (Ihartű 2000 Kft.): Megnyitó;

– *Mocz András* igazgató (Mocz és Társa Kft.): A Dunántúli magánerdők speciális helyzete;

– *Klemencsics András* főosztályvezető (FVM): A magánerdő-gazdálkodás Uniós lehetőségei;

– *Ali Tamás* tanácsos (ÁESZ): A „mezőgazdasági területek erdősítése” támogatási jogcím végrehajtásának eredményei, és várható változásai a következő uniós költségvetési időszakban;

– *Támba Miklós* alelnök (MEGOSZ): Merre tovább erdészeti integráció, merre tovább magánerdők?

Az elhangzott előadásokkal kapcsolatos rendkívüli érdeklődésre való tekintettel azok anyagát külön kiadványban megjelentetjük és az Erdészeti Lapok mellékleteként tesszük közzé.

A konferenciát közös ebéd, majd területi szakmai program követte, amelyen a délelőt megjelentek mintegy 70 %-a vett részt az alábbiak szerint:

– Az első program a konyhakész tűzifakészítés különböző technológiai lehetőségeinek bemutatása a feldolgozástól a csomagolásig.

1. 2-3 m-es hosszú anyag max. 40 cm töltésméretig történő feldolgozása automata géppel. /Binderberger spaltprofi géppel/.

2. Méteres választék feldolgozása 25 cm átméretű kézi vezérlésű komplex feldolgozó géppel /Palax Power 70-es géppel/.

3. Méteres választék feldolgozása hagyományos álló hasítógéppel és szalagfűrészszel, kézi munkaerővel.

– Terepi bemutató a Szentgáli 15-ös tag erdőrészeleiben.

A bemutató témája: (volt állami) erdőterületek vágásos üzemmódról fokozatos felújítógázásos üzemmódrá való átállításának lehetőségei, módszerei és fázisainak bemutatása.

A Szentgál 15/C erdőrésztben fokozatos felújítógázás beindításának első fázisa, illetve a már felújult területen a végső állapot bemutatása történt.

A Szentgál 15/G erdőrésztben kullisszás, a Szentgál 15/F erdőrésztben ernyős bontással indított fokozatos felújítógázás, és az ennek eredményeként megjelenő újulat bemutatására került sor.

A terepi programot a kecskeméti Agroker Kft. Valtra traktor és Nobili szárzúzó üzem közbeni bemutatója zárta.

A rendkívül sikeres és jó visszhangot kiváltó rendezvény megszervezése és lebonyolítása *Bodor Dezső Károlynak*, az Ihar-tú 2000 Kft. igazgatójának, családjának és lelkes csapatának köszönhető, amelyért ezúton is hálás köszönetet mondunk!

Dr. Sárvári János
főtitkár

Fotó: **Pápai G.**

A MEGOSZ levelezéséből

Az utóbbi időben a szakmát a 2006. évi költségvetés bizonytalan helyzete és a Natura 2000 körül újra fellángoló viták foglalkoztatják. Szövetségünk mind a két ügyben tett lépéseket. Az ezekkel kapcsolatos levelezésből idézünk néhányat:

**„Benedek Fülöp úrnak
közigazgatási államtitkár**

Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium

*Tárgy: 2006. évi költségvetés
Budapest, 2005. szeptember 8.*

Tisztelt Államtitkár Úr!

A költségvetési tárgyalások időszakaiban ismételten szeretnénk felhívni a tárca figyelmét a magyar erdőgazdálkodás és azon belül különösen a magán-erdőgazdálkodás tarthatatlan helyzetére.

Az elmúlt évek költségvetési elvonásai oda vezettek, hogy az erdész szakma gyakorlatilag semmilyen támogatáshoz nem jutott, csupán saját befizetéseit kapta vissza. Ez azt eredményezte, hogy az erdészeti közcélú feladatok, közöttük a magán-erdőgazdálkodás fejlesztésének ügye olyan halmozottan hátrányos helyzetbe került, hogy kiemelt támogatás nélkül nincs esélye a túlélésre. Nem is beszélve arról, hogy a 800 ezer hektáryi magán-erdő területalapú támogatására nem fordít semmit a költségvetés, holott a hagyományos mezőgazdasági területeken jelentős támogatást kapnak a földtulajdonosok, pedig termékeik a piacon nehezen, vagy ár alatt értékesíthetők, míg a primér faválasztékok értékesítése megoldott. A mezőgazdaság még működő ágazatához, az erdészethez a jövőnek tervező ágazati irányítás a szükséges anyagi forrásokat kell hogy biztosítsa, azért, hogy az ne váljon válságágazattá, amelynek kezelése a későbbiekben többszörös pénzébe kerülne az erdők közcélú hasznát jelenleg is élvező adófizetőknek.

Hasonló a helyzet az Állami Erdészeti Szolgálatnál tervezett elvonásokkal is. Soha nem volt még ennyire szükség egy jól működő és erős elsőfokú erdészeti hatóságra, mint most, különös tekintettel a működő körbe kerülő magán-erdőkkel kapcsolatos megnövekvő feladatokra.

Tisztelt Államtitkár Úr!

A fent leírtak alapján szeretnénk jelezni, hogy az „erdészeti feladatok” jogcím alatt minimálisan 10 milliárd forintra van szüksége az ágazatnak, különben a helyzet kezelhetetlenné válik. Az erdőtulajdonosok és erdészeti integrátorok visszajelzései alapján a pénzühiány

és a kifizetések eltolódása miatt olyan mértékű az elégedetlenség és elkeseredettség, ami különböző megmozdulásokat és demonstrációkat vetít előre.

Kérem ezért szíveskedjék a leghatározottabban kiállni jogos kérésünk teljesítése mellett, és a költségvetési tárgyalások során képviselni az erdészeti feladatok minimálisan 10 milliárd forintnyi keretének jóváhagyását.

Köszönettel és erdészüdvözzel:

Luzsi József
elnök”

**„Gyurcsány Ferenc úrnak
miniszterelnök**

Miniszterelnöki Hivatal

Tárgy: az erdőgazdálkodás 2006. évi költségvetése

Budapest, 2005. szeptember 21.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

A 2006. évi költségvetés tárcaszintű egyeztetése, tudomásunk szerint, végéhez közeledik. Ismerve az ország területének közel 20 %-át, a vidékfejlesztés minden negyedik négyzetméterét jelentő erdők fenntartása szempontjából az elmúlt évek rendkívül aggasztó keretszámait, levélben fordultunk – más érdekképviselői szervekkel együtt – a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési tárca miniszteréhez és illetékes államtitkáraihoz. Félő ugyanis, hogy a tavalyi költségvetési évhez hasonlóan az „Erdészeti feladatok” cím alatt csupán az erdőtulajdonosok által már korábban befizetett erdőfenntartási járulékot kapja vissza az erdészeti ágazat, de egyetlen fillér támogatást sem. Az új erdők sorsa az uniós társfinanszírozású erdőtelepítési pályázatok segítségével megoldódni látszik, azonban a jelenlegi helyzet az, hogy a már meglévő 1,9 millió hektár állami és magán-erdő működtetésére, a velük kapcsolatos közcélú feladatok – erdészeti szakmai kultúra terjesztése, rekreáció, turizmus, erdei kisvasutak működtetése és nem utolsósorban a rendkívül nehéz helyzetben lévő és több, mint 30 %-ban működésképtelen magán-erdőgazdálkodás fejlesztése – ellátására semmilyen anyagi segítséget nem kapunk.

Így például a 800 ezer hektáryi magán-erdő területalapú támogatására sem fordít semmit a költségvetés, holott a hagyományos mezőgazdasági területeken jelentős támogatást kapnak a földtulajdonosok (átlagosan 30–40 ezer forint/hektár/év), aminek töredéke is elég lenne az erdőknél felmerülő minden probléma megoldására. A mezőgaz-